

ikke traf hjemme, hvorimod han afleverede et Brev, som Politimesteren har erklæret, at han først fik Klokken 8. Imellem Klokken 9 $\frac{1}{4}$ og 9 $\frac{1}{2}$ mødte Politimesteren tilligemed Politibetjentene og, saavidt jeg erindrer, ogsaa med Vægterne paa Stedet; men dengang var der endnu ikke begyndt noget Oplob. Kort efter samlede sig flere og flere Følgehøbe fra forskjellige Sider, og da Politimesteren kunde indsee, at den Politistyrke, han var i Besiddelse af, ikke var tilstrækkelig, sendte han Bud til Politikorpsets Chef og anmodede ham om 12 Mand til Hjælp. Da Steenkastningen imod Binduerne imidlertid begyndte, inden disse kom, sendte han Bud efter andre 12 Mand; men af disse 24 mødte kun 3 eller 4, da de fleste ikke kunde træffes i deres Hjem, som det heder, paa Grund af Markedsdagene. Steenkastningen vedvarede nogle Timer (efter Nøgles Udsagn kun i 1 $\frac{1}{2}$ Time, men efter Baronens Sigende indtil Kl. 2 om Morgen), uden at det var Politiet muligt med den Styrke, det havde, at forhindre det. Politimesteren opfordrede i Kongens og Lovens Navn Følgehøbene til at stilles, og de viste, som det kaldes, megen Høflighed imod ham og traf sig overalt tilbage, men kun for at begynde et andet Sted. Da Bygningen har stor Udstrækning og ligger for sig selv, omgivet af Gærder og Hegn, som lettede disse Angreb, var det ikke muligt at faae fat paa nogen af dem, der kastede Steen. En Enkelt blev vel greben, men blev atter befriet af Mængden. Den store Mængde af dem, der vare tilstede, beskrives som velklædte Folk, og de, der egentlig have gjort Optøjerne, synes at have skjult sig bagved dem og de nævnte Gærder og Hegn. Da Følgehøben adskiltes ved Midnatstid, vare en stor Deel Binduer ituslaaede, Binduespøster ødelagte og endeel Voghue og Kunstfager i Bygningen beskadigede, hvorimod ingen Menneſker blede saarede eller led nogen Skade. Om Morgen tidligt henvendte den Skadelidende sig i et Brev til Justitsministeren og anmodede om, at der med Aftentoget maatte blive sendt enten Militær eller i alt Fald nogle prøvede haandfaste Politibetjente, som kunde afværge Gjentagelsen af de allerede stedfundne Optøjer. Han erklærede paa samme Tid, at han var villig til at forlade Byen og

Randet, men at dette krævede forskjellige Forberedelser og alſaa endeel Tid. Desuagtet forlod han Byen, efter Politimesterens Opgivende, allerede Klokken 3 samme Eftermiddag, ved gjennem nogle Haver og over Mure og Gærder, ad en anden Vej end den almindelige, at komme ud af Byen og derefter paa en Vogn til Borup Station, hvorfra han — efter Opgivende af en Provindsavis fra den Tid — med Aftentoget tog til Korsør og derpaa til Holsteen, hvor han siden, saavidt jeg veed, har opholdt sig i Nærheden af Altona. Hvoraf det kommer, at han saa pludselig forandrede sin Beslutning fra om Morgen, at han nemlig først vilde forlade Byen efter nogen Tids Forberedelse, er ikke ganske klart; han paastaar, at Politimesteren gjentagne Gange henvendte sig til ham med den Forsikring, at hans Liv var i Fare, at han ikke kunde beskytte ham, og at han derfor nødvendigvis maatte forlade Byen; men Politimesteren har paa den anden Side udtalt, at det først var efter Begjæring af Baron, at han hjalp ham ud af Byen. Stiftamtmanden var tilstede i Byen den 14de ved et Amtsraads-møde; han saae den Skade, som der var sket ved Maglekilde, billigede de Foranstaltninger, Politimesteren havde truffet Dagen i Forveien, samt opfordrede ham til samme Aften at sammenkalde hele Politimandskabet og snarest muligt optage Forhør over det Foresaldne, hvorpaa han reiste tilbage her til Byen. Politimesteren efterkom Stiftamtmandens Paalæg, og hele Mandskabet var samlet inden Klokken 9 om Aftenen ved Maglekilde, 30 til 40 Borgere foruden Politiets almindelige Styrke. De forbeelte sig i flere Høbe og søgte at spærre Afdgangen, men der kom saa mange Folk, at det ikke længe var muligt, og Steenkastningen begyndte paany. Antallet af dem, som vare tilstede den første Aften, angives at have været 600 til 1000, men hvor stort Antallet af de Tilstedeværende var den anden Aften, har jeg ikke fundet angivet; kun siges der, at der denne Aften ikke var saa mange velklædte Folk som den foregaaende, men derimod flere af den fattigere Deel af Befolkningen, saasom Dagleiere, Haandværksvende o. s. v., og at Steenkastningen ikke foretoges med den Svær og Energi,